

Αρμενιστής

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2023)

Αρμενιστής

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Γιώργος Γάββαρης

Copyright © 2023, Γιώργος Γάββαρης

Άδεια χρήσης [##plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4##](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Γάββαρης Γ. (2023). ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ : Γιώργος Γάββαρης. *Αρμενιστής*, 1(1). ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/armenistis/article/view/36039>

«Ανεμοστρόβιλος», Χαρακτικό σε λινόλιουμ,
Ελένη Σουλιώτη

Γιώργος Γάββαρης

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Εικονικά θέματα

Όλα έχουν τα θαύματά τους
ακόμα και το σκοτάδι και η σιωπή.
Αν στέκεσαι αρκετά κοντά
το αυτί σου
θ' ακούσει την αντήχηση του ήχου.
Η φωνή σε λιγώνει μαυλιστικά.
Ο χώρος είναι γεμάτος με εικονικά σώματα
οι ποιητές αναρωτιούνται αν ο κόσμος
τελειώνει με φωτιά ή πάγο.

Όταν το ρολόι χτυπήσει μεσάνυχτα
η κουκουβάγια θα σκαρφαλώσει στη στέγη
θα σκορπίσει την οδύνη. Πέρα
από τους αγκαθωτούς κάμπους
θα βρεθεί
ο χαμένος ορίζοντας.

Από ψηλά

Ανέβηκα στον ουρανό για να δω
αν ήταν δυνατόν να πετάξω.
Αυτός ο ουρανός μοιάζει περισσότερο
με βαμμένο τοίχο που φέρνει
πάνω του τη φθορά του χρόνου
και ο θόλος σχίζεται από τις κίτρινες
σπαθιές των κεραυνών.
Ένας βαρυφορτωμένος ουρανός
όπου τα σύννεφα φέρνουν νυχτερινό σκοτάδι.

Πιστεύω ότι μπορώ να πετάξω.
Πέφτω ολοκληρωτικά σε έκσταση
πιστεύοντας ότι το ανθρώπινο όνειρο
γίνεται πραγματικότητα.
Αναρωτιέμαι
τι είναι μπροστά στα μάτια μου
και δεν το βλέπω ακόμα.
Δεν υπάρχει Προμηθέας
να κλέψει τη φωτιά απ' τους θεούς
για τη νύχτα που θα 'ρθει.

Ατενίζω το ανείπωτο, το αδιανόητο, το απρόβλεπτο:
μια μελλοντική καταστροφή.